

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 770. Stephani Pap. IV. Annus 3. Const. Copr. Imp. Annus 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

qui proxiapio vrb habentis Episcopatus, assisterent Pō-

Quod vero ad Sergium Archiepiscopum Raennatensem pertinet, quem in sui excommunicatione ex laico profectus ad Episcopatum, Constantinus, Pseudopapa citavit, ita quidem eius causā in iudicio Apostolice Sedis diu tractata est: Accusatus nimirum quod cum vxorem haberet, Archiepiscopatum Raennatis Ecclesie ausus esset inuadere. Iam rei gratia a Paulo Pontifice cum iussus fuisset Romam venire & causam dicere: ibi mansit vsq; ad obitum ipsius Pauli, & sub Stephano vsq; in presentem annum, quo ex hac vita decedente ad diuinum examen delatus est. Sed sicut qui tradent, huic a suis aduersarijs fuisse calumnijis exagitatum, & in hoc Romano Concilio absolutum, inno centemq; probatum, in suam Ecclesiam restitutum, & in dō sine vna terminum clausis octauo Kalend. Septembris ita ex antiquioribus eius Ecclesie monumentis: Raennat in locum prodidit, cumq; S. Nicolai Mrensis Episcopi fuisse studiosissimum, quem & conuulsiuē p̄ ceteris frequentate precibusq; votis, quo ab oppressione calu niam suam eriperetur, vtpote qui sciret tres aulicos ipsum implo cantes, absente licet sensisse ope presentem.

Quomodo vero acciderit, vt eadē Ecclesia Raennas grauius turbaretur, iam dicendum erit. Accidit namq; vt cum ab hac celebrata hoc anno Synodo Romę mense Aprilis, elapsis mensibus aliquot, idem Sergius Raennas Episcopus moreretur, & Longobardorum potētia Michael eiusdem Ecclesie Scribitarius intruderetur ad eum dinouendū eidem Pontifici Stephano fuerit plurimum laborā dūm hoc & sequenti anno, amplius enim anni circulo idem intrusus sultus p̄sidio Longobardū fedit, adeo vt Fran corum Regum Legati adhibendi fuerint ab ipso Pontifice, vt expelli posset intrusus, & legitimus Archiepiscopus cōsecrari Leo Archidiaconus legitime electus ab eis. Porro cuncta hęc quomodo se habuerint, ab auctore eiusdem te poris scripta, ab Anastasio verō descripta sic accipit:

Hu vero prealio Synodalibus gestis, ceterisq; post aliquantum tempore de hac ingresse Sergium Archiepiscopum curatum Raennatensem & ceteris surgens Michael Scribitarius ipsum Ecclesiam, qui nulla sacerdotali fungebatur honore, profectus est Arimonia ad Maurum Ducem Arimoniafem Et congregans inde ne fandum Maurum exortit ut vna cum consilio Desiderij Lon gobardorum Regis properaret, & ingressus est Raennam, & bra chio facti elegit ipsum Michaelē, & in Episcopium Raennatis Ecclesie intrusus, & Leonem Archidiaconum, qui eisdem erat in Archiepiscopatu ordinem Arimoniafem deportante, ibidem archi episcopi ordinem Maurum detinere fecit. Tunc direxit quatuorq; prealio Michael vna cum Mauro & iudicio Raennatensem ad presētiam beati Stephani Pontificem, presentibus et copiosa munera, vt ipsum Michaelē Archi episcopum consecrare deberet.

Iste vero beatus Presul per nullam donationem promissio nem inuicem eundem Michaelē consecrare, asserens nullā ratione hoc fieri posse, dum in sacerdotij honore minimi ipse praedi ctus existeret Michael. Qui idem Stephanus Pontifex pluribus vi dibus obsecratus & praedicationibus litteris atq; Missis direxit, vt idem Michael ab inuolūto propolis recederet: sed nullo modo Apo stolicis admoneantibus acquiescere voluit, dānq; plurima mu nera Desiderio Longobardorum Regi, & Symela, & ornata ipsius Ecclesie cum alijs beneficijs, brachio facti per vno anni curricula, & eo amplius ipse Ecclesia Episcopum non suum detinuit, denū dāns atq; in magnam paupertatem eum redigens.

Itē dum nullo modo sensissimam mentis constantiam ipso sanctissimo Pontifici in illere & persistens nequissimi cōsentaneis ipso Michaeli: dum Missis excellentissimi Caroli Regis Francorum & Parisi Romanarum presentiatibus adesset, dirigens idem beatus Presul tam suis Missis dānū, quam praedictos Fran corum Regum Missas, omnes Raennatensis aduocantē, ipsam in tererere super ipsum Michaelē, & eum cum approbatione de ipso Episcopo praecierant, quem tandem hac Romanē dirigit, elegitq; sagē satum Leonem Archidiaconum ipsius Ecclesie Raen natis in Archiepiscopatu honorari, & ab eodem sancti sūmo Pa pa stephano ordinari, & consecrari est. hactenus de Ra

uennatibus turbis, quæ hoc anno cepte in sequentē sunt propagatae.

Hoc item anno habet Francorum Annales Carolum & Carolomanum Francorum Reges rebellantem Honal dum Aquitania Ducem superatum cepisse. Eundemque post biennium penitentiam simulatē dimissum Romam quati ibi perferaturum, sed non diu post fugam arripisse, desertorem factum, defecisse ad Longobardos, vbi non diu post lapidibus obrutum male perisse asserunt.

De rebus Orientalibus nihil præterea Græcorum Annales reddunt, nisi sponsalia Irene cum Leone filio Constantini Imp. eiusdemq; coronatio facta per Nicetam Patriarcham hoc anno decimo sexto Kalend. Ianuarij.

IESU CHRISTI Annus 770.

STEPHANI PAP. IV. CONST. COPR. IMP. Annus 3.

SEPTINGENTESIMVS septuagesimus Redemptoris Numeratur annus, Indictione octaua, quo Romana Ecclesia vexatione Desiderij Longobardorum Regis diu fuit exagitata. cum Christophorus & Sergius, qui aduersus laicum hominem in Apostolicam cathedram opera Longobardorum intrusum strenue agentes, Romanā Ecclesiam in pristina libertate vindicare: ab eodē Desiderio per fraudem tenti, luminibus suis priuati. Quo modo autem tragica ista se habuerint ab auctore eius tem poris scripta, quem recitat Anastasius Bibliothecarius, videntur. Plane accidisse periculis, tunc omnino collapsis, ac perisse penitus regnum Longobardorum, cum ipso rum Reges in Romanæ Ecclesie iura immittere manus temere præsumperunt. Sed videamus quæ rudi stylo, sed veritate micante apud eundem Anastasium habentur de laboribus aduersus eundem Regem ab eodē sancto Pō tifice exantatis, cum Romana Ecclesia diu persecutione vexaretur, ait enim:

Sedula idem beatus Pontifex suis Missis atq; litteris cōm munitioris dirigere studebat antedictis excellentissimo Carolo Fran corum Regi, & em germano Carolomanno vi. seu Regi, immen sibus namq; & decertatibus in hoc spacia nominatim Christophoro Primicerio & Sergio Secundo clerico pro exegendū a Desiderio Rege Longobardorum iustitij (sibi sibi scilicet B. Petri, qui obrutus cerde reddere sancte Dei Ecclesie volebat: inde nomia forora in d quatione contra prenommatos Christophorum & Sergium ex ardesce Desiderium iurebatū eos extirpare atq; delere pro quo suo ingenio malum simulavit se quasi ar arania causā ad B. Petru huc Romanū properatum, vt eos capere potuisset. Dirigen. ergo munera Paula Cubicularij cognomento Asaria, & alijs eum in p̄p̄ signaculis iussit eis, vt in Apostolicam indignationem eos deberet inducere. Eig. idem Paulus contentens, de eorum pro ditione absouit decernat.

Dumq; hoc cognouissent perisati Christophorus & Sergius, & eundem presentem Desiderium Regem Romanū properatum ag noscent: illi ad gregentes multitudine populi Iustia & Cam pania seu Ducatus Bersiani, vñ litter cum eadem populi congrega tione eadem Desiderio Rege parauerit se ad resistendū. Quon etiam part a huius Romana Urbis standentes, & alios ex eis fabricauerunt, & ita armati omnes existebat ad defensionem propria ciuita tum. Et dum hoc agerent, subito conuincit (peruenit scilicet) ad B. Petram antedictū Desiderium Rex cum suo Longobardorum exercitu (erat namq; extra Urbis muros ipsa basilica Vati cana principis Apostolorū) & cōtinuo direxit Missas suas: pr a fato Pontifici deprecari vt ad eū regressi deberet: quod & factū est.

Dum verō eam eo presentatus fuisset, pariterq; pro iustitia beati Petri loquutus esset trasum ipse beatus Pontifex reuer sio ingressus est in ciuitatem, vñ statim supradictum Paulus, & eum ne sandissimū sequaces into camp praedicti Longobardorum Rege cen sissio, uidebantur populum Romanum contra eos seducere ad insur gendum contra praedictos Christophorum atq; Sergium, vt eos interficerent. Et cum hoc ex munitatum fuisset, aggregantes po

XV.

Wetson. ve
ne a Pub.
editum in
Chron. an.
771.
et 772.
in Chron.
an. 771.

I.

DESIDE
RIUS VA
RUM DO
LOSE IN
FESTAT.

II.

III.
DESIDE
RIUS IRA
INGENS
IN CHIL
STOPHO
RUM ET
SERGIUM

MOLITIO
NES PAV
LI CON
TRACIPI
STOPHO
RUM ET
SERGIUM

CHRISTI
769.
CHRISTI
770.
CHRISTI
771.
CHRISTI
772.
CHRISTI
773.
CHRISTI
774.
CHRISTI
775.
CHRISTI
776.
CHRISTI
777.
CHRISTI
778.
CHRISTI
779.
CHRISTI
780.
CHRISTI
781.
CHRISTI
782.
CHRISTI
783.
CHRISTI
784.
CHRISTI
785.
CHRISTI
786.
CHRISTI
787.
CHRISTI
788.
CHRISTI
789.
CHRISTI
790.

sed non genit vobis ex alio Regis, vel extranea natione coniuge accepit. Vides igitur ex eo dissuaderi coniugium cum Longobardis, quod ab his fuisse ante coniugibus copulati, quod & inferius ex quo testatur. Subdile vero & qui de vobis nobilissimo genere descendit, aut transire cum barbaris Longobardis de gente dignatus est, ut non vos iudicemus, quod avertat Deus? & aliam barbari gentem polui? itaq; nullum, cetera gentis assumpta coniuge, innoxiam perferret. Adverte quae, quae qualis, potentes per alienigena coniugia a praesepio Dei declinatis, & si argum sequentes vxorum aliena gentu valent a-

tem, valida accepit exequibus, immensa pertulere discrimina. Impium enim est, vt vel gentiu vestra ascendat cordibus, alio accipere vxores, super eas, qui primus certum est vos accepisse. Non innoxiam vobis tale peragere nefas, qui legem Dei tenetis, & alios, et alia avaris, corripit. Nam quippe egens gentes facit. Nam dicit hoc a vobis, qui per se dicitu Christi, atq; genti sancta, & regale esse sacerdotium recordamini, & cetera, quia alos san- de vobis per manum V. atq; P. Petri, & b. benedictione ipsi salu- dicitur, & ceterum vobis est, ut natus reatibus impleremini. Memoretis hoc, vt excellentissim filij, quod sancta recordatio pra-

la esse vobis Dominus Stephanus Papa excellentissima memoria per hanc vestram obitu est, vt nequaquam praesumptis dicitur domo, et gentibus vestris, & h. sicut tenet a Christi- latione Rex, saluiter eum obtemperant manu. Nam & illud excellentiam vestram oportet meminisse, ita vt B. Petri, & pra- ficiat vobis, vel eum successoribus respondisse, se amicum nostrum amicum esse, & se inimicum inimicum suum, & nos in eadem spoliatio- nis inter dignissimum permanere. & quomodo nunc contra omni- as vestras agere contentum, & cum nostris inimici communis iuram- facti vultis, idem ipse perit. Longobardorum gens semper Ec- clesiam Dei expugnauerit, & hanc nostram Romanorum pronun- ciam inuadente, nostri esse compotatorem inimici.

Itaq; & hoc peto, ad vestri esse fludite memoriam, eo quod cum Constantino Imperator nebatat persuadere sancta memo- ria mitissimum vestrum genitrem ad accipendam coniugem filij germanam vestram nobilissimum Glycerium, neq; vos alij natione- bus copulati, sed nec contra voluntatem Apostolicae Sedis Ponti- ficis, quod quomodo vos adiret perire. Et quam ob causam nunc contra Apostolica mandata, & voluntatem Vicarij Apostolorum- principis agere conuenim, quod nunquam vestri pater perire auti- de noscitur, quod nunc sciscitatus est enim, sed beatum Petrum, cuius facti inuicem, vixem gerimus, spernit scriptum est enim: Quae trepidi, me recipit, & qui vos spernit, me spernit. Recordamini, excellentissimum filij, quomodo vos fide dicere vobis est, vt ad vobis ad honorem ac gentem, promittimus in vestri anima- bus Deo, & B. Petri atq; eius Vicario antefata sancti exco- datione praedecessori nostro domino Stephano Papa firmiter vos debere permanere erga sancta Ecclesia fidelitatem, atq; uniuersam Aposto- licae Sedis Pontificum obedientiam, & illud ad caritatem, & passio- nis praedecessori nostro domino Paulo Papa, eadem vos vna cu- iusdem vestri genitrem certum est plerumq; per Missas, & scripta promissis, & post decessum antefata sancta memoria patris vestri, & vos ipsi facite tam per vestri Missas, quamq; per litteras, & per alios vestri Missas nobis spoliatio, in eadem vos vestra pro- missione, hoc genitrem vestri, sit a sanctam Dei Ecclesiam, & no- stram fidelitatem esse perferatur.

Ad & illud quo ad vestri esse memoriam, qualiter vos praesatum dominum Stephanum Papa in suo transitu per sua scripta sub certis aduentione aduortari studuit, forma stabilitate vos esse permanere erga dilectam sanctam Dei Ecclesia, & illud ad caritatem Apostolicae Sedis Pontificum, & omnia vos adimplere iurata vestram eadem Dei Apostolica adhibita promissionem: Et nunc est vestri promissio? O quantum laborem sustinuit idem praedecessor ac beatissimus Pontifex: qui ita inobediencia exiens, tanto se exhibuit prolixo tenore periculo, & nisi Dominum praesepisset, in vxorem cum labore deduceret; sed, nobis iter illud, quod ibidem idem nostrum praedecessor Praetiam proferant, in magnam ruinam, dum nostrum omnia plus nunc, quam pridem in superbia ferocitatem avaris sunt. Et ecce quod verbum, quomodo certum, con- uersus, est vestra latitia in luctum, & salua sunt nouissima mala perit praeriu, & vnde expectabamus nobis lumen oris, eripuerunt tenore.

Quapropter & B. Petri principis Apostolorum, cui Regis con-

terum (Lites) a Domino Deo vobis sunt, ac in celo, & in terra li- gandi, solandiq; tenentia, est potestis, firmiter exco- dationem vestram per nostram infelicitatem obsequatur, & nos vobis vna nobis Episcopo, presbitero, & vatero sacerdotum, atq; in- d. v. procedit, & clero sancta vestra Ecclesia, ab. ab. et. & vni- uersis religiosi dimo cultus delecto, seu Optimalibus, & Indici- bus, vel tamta nostro Romanorum istum pronuncia populo, sub danti- bus iudij obsequatione vos, exoramus per Deum vnum & verum, qui est Index vxorum & mortuorum, & per eum ineffabilem Sa- uina Matris pat curiam, atq; per tremendum futuri iudij die vbi omnes Principes & potestates, & cunctum humanum genu- cum tremat, & quere habebim, nec non & per omnia diuina mys- teria, & facti animum carum beati Petri, vt nullo modo quicquid de vestra sit a tenore praesumat filiam iam dicti Desiderij Longo- bardorum Regis in coniugio accipere. Nec iterum vestra nobilissi- ma Germania Deo amabili Glyceria tribuatur filio sepelari Desi- derij, nec vestra quo quomodo coniuge avertat dimittere, sed in vna recordante qua beato Petri Apostolorum principis polliciti estis, vultis et eidem nostro nomini Longobardum vestre, & b. in- genti eos firmiter, vt propria sancta Dei Ecclesia Romana Repu- blica reddere debeant, eo quod omnia que vobis polliciti sunt trans- gredientes, nos quomodo obsequendo & opprimendo non cessant, et- iam quia aliquid nobis reddere minime sunt inclinati, & iam nos- tros inuadere sperant, & tantummodo per argumentum in praesentia de vestri Missa simulat instituta nobis faciendum, & nihil ad effectum perducitur, & quaequam ab eis de nostris insti- tutis nequaquam recipere valeamus.

Vnde rice vt sancti vestri dolores subtiliter vestri auribus fugeratur, & vixem vestri Missa, videlicet Petram dilectio- nis nostrum praedecessorem, & Panophilum Desiderium Regis- nam sancta nostra Ecclesia, quos & de imminente nobis tribu- latione, necnon & de fropia canis subtiliter informamus ve- stro regali iuramandum saluimus, & petimus, vt velis bene eos suscipere, nostrasq; petitioni vestra a Deo inquit at. aures acci- modare dignemini, & amplissimum liberatorem, atq; exaltatio- nem sancta Dei Ecclesia spirituali matris vestra, & ipsi a vobis redempta pronuncia desensionem perficere iubetur, vt perfectam remaneret onem d. iudicij Deo nostro, intercedente eius prin- cipe Apostolorum B. Petri, suscipiati.

Praeterea itaq; exhortationem nostram, atq; aduentionem in Confessione B. Petri ponentes, & sacrificium super eam atq; ho- stiam Deo nostro offerentes, vobis cum Iachrymis ex eadem sacra- Confessione direximus. Et si quicquid non optatum contra huius- modi vestri aduentionem, atq; exhortationem seruire agere praesum- pserit: sciat se auctoritate domini mei B. Petri principis Apostolorum anathemati vinculo esse conditum, & a regno Dei alienum, atq; cu- diabolo, atq; eius atrocissimi pompis, & ceteris impis, & aeternis incendij sacramentum deputatum. Si vero qui obseruatur & cus- tos istum nostra exhortationis extiterit, vel istibus benedictionibus a Domino Deo nostro illugetur, aeternis precantur pandis cum omnibus Sanctis & electis Dei particeps effici mereatur. In omnibus excellentiam vestram gratia sapientia custodiat, sic epistola.

His acceptis litteris Carolus notabilibus ac dubibus red- ditus, plane restitisset, nisi mater impedimento fuisset, quod coepisset, & cuius causi in Italiam descendisset, omni- no pernici voluisset. Verum ille sic passus est se teneri, vt tamen solutionem meditaretur, quam quantum pollicet ac- celeraret. Quomodo autem sequenti anno ad eius patrem Regem Longobardorum Desiderium eam dimiserit, suo loco dicemus.

Sed hic illud reuocari potest in dubium, quod tradunt rerum Francorum scriptores, Carolomannum accep- tisse in vxorem filiam eiusdem Desiderij Regis Longo- bardorum, ex eaque filios suscepisset, liquidem nonnulli de vna filia eiusdem Regis mentio habetur in litteris Step- hani Papa, eandemque Carolo nuptam, testis est inter alios Eginhardus, qui fuit ipsi Carolo a secretis. Nec dici potest aliam filiam Desiderij ante fuisse Carolomanno nuptam: nam non ipsi, sed potius Francorum nobilij faemina coniugio obligatum a patre, eiusdem Stephani Papa littera indi- cant. Verum plures eas fuisse, ex eiusque alteram Carolo, altera vero Carolomanno nupta esse, veteres Annales docent. Quomodo autem ista soluantur contraria, haecenus non inuenimus.

conuina- mus

XV. LEGATI MISSI.

VERE DE VOBIS TRISTIA POSTOLICIS.

XVI.

Dum

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

legimus illi vnde & in sacris canonibus spiritus Dei conditus habitur
ita: Si quis oblationes Ecclesie extra Ecclesiam accipere vel dare
voluerit, prater Episcopi consensum, vel eius cui huiusmodi
sunt officia commissa, nec cum eius voluerit agere consilio, anathe-
ma sit.

Abbi enim vt rerum Ecclesiarum cupiditate vel ablatione sa-
crilegi, aut anathema efficiamur, aut talibus laqueis vnaquam de-
uocionum quoniam sumus anathematizati homines vel sacrilegi,
non solum infames, & a consilio solum prouidum habet per pub-
licam satisfactionem Ecclesie & Episcoporum reconciliationem, ma-
gis, impossibilitatem emendandi, alienos esse, sed etiam a Regno Dei
excluseri, sicut talibus defecerunt, non dubitamus. Vt ergo om-
nia supradicta nobis, cunctis sacerdotibus & omnibus Christi & scie-
ntia Dei Ecclesie fidelibus sanctis auferatur: profitemur omnes
fidelium de terra in manibus tenentes, cano, proprijs & manibus
abdicantes, ut an Deo & angelis eius, ac vobis cunctis, sacerdoti-
bus, & populo circumstantibus, nec talia facere, nec facere vo-
lentibus consentire, sed magis Deo auxiliante resistere.

Et hec vobis omnibus, fidelibus sanctis Dei Ecclesie, & nostris
namque capitulis, quod cum his, qui abq. voluntate aut consensu
vel datione rectorum istius Ecclesie, cui usque iusti esse debentur,
& maxime proprijs Episcopis istius Ecclesie Regibus petere, aut retine-
re, vel auferre, aut inuadere, vel velle se presumperint: nec in
hostem, nec ad pugnam ire, nec cibum sumere, nec ad Ecclesiam, vel
ad palatium, aut in itinere pergere, nec etiam nostras homines
cum eorum hominibus, aut caballis, vel reliqua pecora nostra cum
eorum pecoribus, aut ad pastum ire, aut solum habitare, vel ma-
nere, nec vltimam participationem cum eis nisi per emendationem, an-
te publicam emendationem, & Ecclesie satisfactionem vnaquam
fuerint, aut libenter habere debeamus, ne pro eorum iniquitati-
bus atq. delictis vna cum eis nos & nostri (quod absit) per amiti-
tiam cum quopere iustus pro impia. Tales vero a nobis, si nos
sceler habere vultis, segregate, & in exagilium sub publica pau-
nitate ducite, & postulata concedite. Vt ergo hac omnia a vobis,
& a nobis, sine a satisfactione vestra & nostra futuris temporibus
abq. vna dispensatione obseruentur scriptis Ecclesiasticis inferre
vultis, & inter vestra a capitula interpolare precipite. haec vobis
penitio populi sequitur ibidem coeceptio Caroli istis verbis:

Omnia notam esse volumus, quia non solum ea que super
Episcoporum & presbyterorum hostium vexationibus & precibus pro
nobis & vobis fieri rogastis, concedere optauimus; sed quidquid pro
sancta Dei Ecclesia & sacerdotum, sine totius populi & vestri vili-
tate inuenirent, concedere parati sumus & modis alijs, sicut
prius conuenerunt. Et quando vna comite, Deo auxiliante, ad ge-
nerale placitum venerimus, sicut petisti consensu omnium fidelium
nostrorum, scriptis firmate nostris, nostrorumq. atq. futuris tempo-
ribus ut sepe agabitis inuenienda formam, Domino adiuuante,
capimus. Modis ea que generata sunt, & omnibus conuenient ordi-
nibus statueret, & cunctis sanctis Dei Ecclesie, nostrisq. fidelibus, ab
Deo omnipotente a morem & reuelationem, tradere parati so-
muerit ad proximam synodalem nostram conuentionem, ac generale
placitum, ubi plures Episcopi & Comites conuenerint, ista sicut pa-
stulasti, firmabimus. haec vobis responso & concepio Caroli
Magni. Sequenti autem capite ista ponuntur:

Anathema Ecclesiastica atq. canonica docet, non debere abq.
sententia Romani Pontificis Concilia celebrari. hac ibi, quibus
intelligitur quosque sub iudicio Francorum Regibus legi-
bi, celebrata fuisse eorum ordinatione Concilia, eadem
nonnulli assensu Romanorum Pontificum habita esse, quod
de illis pluribus ostendimus.

Intra res Christianorum in Hispania magis magisque
fluctuant, dum prater bellum aduersus Sarraenos, & di-
uisionem quam magna ex parte subire cogentur,
ad perpetuam elub. illud dia de domesticum malum, cum
perempto Rege per Aurelium eius patrum, si-
ne (vt alij tradunt) germanum, idem Aurelius Re-
gum iunioris locupletis anno, nepes (vt Tudenis supputat)
Leta Romanorum sumi octidit, licet alij vndecim tantum an-
nos eidem familia tradidit, defunctumque anno octingen-
tesimo sexagesimo octavo. Huius tempore etiam seruili
belli Regis illorum, cuius causa, vt cum Mauris fecerit
inter, iustitiam quoque illam conditionem subire non re-
muit, vt numerum quendam Christianorum virginum
loco tributi quotannis Maurum Regi preberet.

Imperabat tunc Mauris Abderhamanus omnium fell-
cissimus, tradit praterea Tudenis, huius Regis Aurelij &
illud periniquum decretum, nempe, vt nobiles Hispani
nulliter matrimonio iungerentur cum Sarraenis.

Quod vero ad res pertinet Orientales illic magis ma-
gisque persecutio recrudescit, tantum abest, vt ex lictis
Stephani Romani Pontificis Constantinus Imperator ad
mellorem frogem conuersus sit. Quil enim Constantino-
poli monachos omnes quos reperit ludibrio affectos ma-
le perdiditidem in prouincijs agi curauit per eorumdem
rectores prouinciarum, nam audi quid Ephesi actum sit,
memorandum turpitudinis, atque crudelitatis exem-
plum. Theophanes enim ait: Eodem vero anno regimine Im-
perij Constantini imitari Lachauda ac Praefectus magistram
sum, inuenit monachum & monacham in themate Thracienfium
commorantes apud Ephesum congregauit, & eduxit eos in campum
& ait: Qui vult Imperatori ac nobis obedire, alij induatur
vestis, & vxorem hac sumat hora; at qui hoc facere parumpendit
ritu, priuati luminibus in Cyprum exilio damnabuntur. Tunc
opus pariter cum verbo consummatum est & multi offensus sunt Ma-
ryre. Multi vero deficientes & emenati perierunt quos & fami-
liam & sibi draca faciebant. hac Theophanes. Porro eadem
persecutio haud vnius anni periodo clausa finem accepit,
sed magis magisque saeuit vsque ad obitum iustius Con-
stantini Copronymi, vt quae inferius dicitur sumus o-
stendunt.

In tanto monastici ordinis in Oriente naufragio, vix
aliqui remanfit monachus, qui ab eodem non fuerit ad-
dictus supplicio; alij qui subterraneis latebris quaritan-
tes ab hominum oculis penitus se subdulerint. Fuit inter
alios sanctus Plato Abbas monachorum montis Olympi;
qui ad hoc saluatus, vt post procellas posset esse alij causa
salutis, eius res geltas Theodorus Studita concipuit, di-
cturi famus de ipso inferius suo loco.

IESU CHRISTI
Annus 771.

STEPHAN. PAP. IV. CONST. COPRON. IMP.
Annus 4. Annus 31.

SEQUITUR ordine temporis septingentesimus septua-
gesimus primus annus Redemptoris, Indictione nona,
quo cepta semel in Oriente aduersus monachos per-
secutio per Constantinum Imperatorem maioribus aug-
mentis lauit non in ipsos tantum, sed in eorum domici-
lia, de quibus omnibus hoc anno habet ista Theophanes:
Eodem quoque anno trigessimus Imperij Constantini, nisse Prae-
tor Thracienfium Lachauda ac Leone Notario suo, & Le-
one ex monacho, venundabat omnia monasteria viciorum ac milie-
rum, & omnia vasa sacra, & libros, & pecora, qua patrimonij
eorum erant, & horum pretia Principi detulit. Quos quos antea
monachis & patris libros, in quibus vna erat sanctorum Pa-
trum, reperit, igne combussit: & sicuti Iulianum hoc est, venerandas
reliquas sancti cuiusquam habens apparatus, ad custodiam & hoc
quos, nihilominus igni tradidit; eorum vero qui habebat illud, vt im-
pie agentem puniebat. Et multos quidem monachorum interfe-
cit verberibus, quosdam etiam gladio trucidauit.

Prater ea inuenerit ab eis oculorum visum priuauit, & quorū-
dam quidem barbas ceris & oleo perungens succendebat igne, &
ita tam facies eorum, quam capita cremabat. Porro post alios cru-
ciatum etiam exilij destinabat: & postremo in toto themate, hoc
est, prouincia sibi subiecta non deseruit hominem vnum monastico
schemate amictum. Quod cum didicisset Imperator, horum semper
excusum habens scripta et gratias, dicens: inueni hominem sciendū
cor meum, quia factis omnes voluntates meas. Hinc ergo imitan-
tes ceteri similia perpetrabant: hac Theophanes.

Quod ad res Occidentalis Ecclesie pertinet, hoc anno
Carolus Magnus vxorem quam duxerat, Bertam filiam
Desiderij Regis Longobardum repudians, eam
misit ad patrem, soluens se nexibus contracti coniugij.
In Francorum enim Annalibus ita ista hoc anno scri-
buntur: Hoc anno etiam dominus Carolus Rex repudiavit filiam

XXIII.
PERSECUTIO IN
MONACHOS RE-
CAVDES-
CIT.

I.
DIEA
PERSECUTIO AV-
GETUR
IN M. O.
NACHOS.

Ann. lib.
4. c. 68.
69.

Dofberg